

af Landets Kommuner. Det kan slet ikke lade sig gøre, det tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme mig ved nærmere Overvejelse. Det var nu Anken med Hensyn til Forskringselskaberne.

Med Hensyn til Samfærdselsforetagender mente det ærede Medlem, at Delingsprincippet efter udbetalt Arbejds løn og Funktionær lønning kunde bestrides, og han syntes, der kunde være mere Anledning til at lægge en Beslængde til Grund for Fordelingen, som tilbagelægdes i hver enkelt af Kommunerne. Det kan man naturligvis gøre med Hensyn til Sporvejselskaber og Jærnbanelokaler, dog ikke med Dampskibelskaber, men jeg skal dog paavise, at hvis man f. Eks. vil gøre det med Hensyn til Sporvejselskaber — det var netop det Eksempel, det ærede Medlem valgte — vil man komme til et vistnok aldeles urigtigt Resultat. Det ærede Medlem nævnte Sporvejselskaber, hvis Vinter gaa gennem to Kommuner — jeg citerer efter Hufommelsen, da Foredraget for i Gaar jo ikke foreligger — og gjorde saa gældende, at det vilde være rimeligt, om man gav hver Kommune Andel i Skatten i Forhold til Sporet's Længde i hver af dem. Hvis vi nu tage Frederiksberg Sporvejselskab — det er jo godt at tage et saadant bestemt Eksempel frem, som alle kende, og kan gøre Kontraprove med paa de foreslaaede Bestemmelser, thi saa ser man, om disse passe — finde vi, at Beslængden fra Frederiksberg til København paa det nærmeste gaar halvt igennem Frederiksbergs og halvt igennem Københavns Kommune. Hvis vi altsaa antage, at Halvdelen af Sporet er paa Københavns Grund og Halvdelen paa Frederiksbergs, vilde efter det ærede Medlems Tanke Skatten være at fordele paa den Maade, at Frederiksberg Kommune først erholder Halvdelen af Skatten i Egenkab af Opholds Kommune, og at den anden Halvdel derefter bliver delt i to lige store Dele mellem Københavns og Frederiksbergs Kommuner. Hvis Frederiksbergs Sporvejselskab altsaa har 100,000 Kr. i Overflod, skulde det betale 2,000 Kr. i Skat, deraf skulde saa Frederiksberg som Opholds Kommune have Halvdelen, 1,000 Kr., og derefter skulde den have Halvdelen af den anden Halvdel i sin Egenkab af Næringskommune. Følgelig vilde af de 2,000 Kr. Frederiksberg saa 1,500 Kr. og København 500 Kr. efter det ærede Medlems Forslag. Efter vort Forslag skulde man derimod spørge: Hvor meget er der udbetalt i Arbejds løn til Personer i Frederiksberg Kommune og hvor meget til Personer i Københavns Kommune? og i Forhold dertil skal Københavns og

Frederiksberg Kommune participere i de 1,000 Kr. som Næringskommuner. Naar vi have valgt dette Grundlag, saa er det — og det tror jeg, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) ganske har overset — i Henhold til den hele Grundbetragtning for den mellemkommunale Betsatning. Klagen lyder jo paa, at Statteborgere have Ophold i en Kommune og Næring i en anden, og at der opstaar betydelige Udgifter for den anden Kommune gennem denne Næring, uden at der gives noget Ækvivalent derfor gennem deres Skatter. Det er den vigtigste Grund til den hele Bevægelse for at faa en mellemkommunal Betsatning. Naar man nu oversører dette paa dette Forhold her og altsaa spørger: Hvem bærer Udgifterne ved Funktionærernes kommunale Tilværelse, om jeg saa maa udtrykke mig, med Hensyn til Politivæsen, Skolevæsen, Fattigvæsen o. s. v., maa man dog sige, at det er den af de to Kommuner, hvor de ved Foretagendet ansatte Personer have deres Bopæl. Hvis nu samtlige Funktionærer ved Frederiksberg Sporvejselskab bo i København, vil jeg finde det rimeligt, og det er ogsaa det, der er foreslaaet, at København fik hele den anden Halvdel af denne Skat, altsaa de 1,000 Kr. Men dersom samtlige Funktionærer bo paa Frederiksberg, og altsaa Byrderne for dem falde paa Frederiksberg Kommune med Hensyn til disse forskellige kommunale Indretninger, som jeg nylig delvis nævnte, er det dog rimeligt, at den tilfalder Frederiksberg, og det er netop det, som vort Forslag tilfugter. Nu er Forholdet i Virkeligheden det — jeg ved tilfældigvis, at det er saaledes, blandt andet fordi jeg er i Bestyrelsen for en Forening, som mange af Sporvognsfunktionærerne ere Medlemmer af — at de vistnok bo alle paa Frederiksberg, og i saa Fald vilde ifølge vort Forslag Frederiksberg faa samtlige 2,000 Kr., Københavns Kommune derimod intet. Men saa er der vistnok heller ingen Grund til, at den skulde have noget, da den ingen Udgifter faar. Efter det ærede Medlems Forslag derimod, som ellers maatte ved første Øjekast kan synes ret tiltalende, vilde Københavns Kommune faa af dette Aktieselskabs Skat 500 Kr. aarlig, hvad jeg altsaa ikke synes, der er nogen Anledning til. Da jeg netop har det Eksempel her, vil jeg gøre en Henstilling til det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Jeg er for saa vidt det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Scharling) forbunden for, at han netop fremdrog dette Eksempel, thi jeg har forsvøgt paa at bringe dette Eksempel i Forbindelse